

Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 106
d.d. 3 juni 2010
(mevrouw mr. E.M. Dil-Stork, voorzitter, mr. W.F.C. Baars en
mr. J.W.H. Offerhaus)

Samenvatting

Consument was van plan een spaardeposito te sluiten bij aangeslotene. Voordat hij het onder te brengen bedrag overmaakte, wilde hij de overeenkomst voor de deposito ontvangen. Omdat dit niet gebeurde, ging hij uiteindelijk naar een andere dienstverlener. Hij vordert vergoeding van gedeelde rente. De Commissie is het niet met consument eens. Zij oordeelt dat een overeenkomst over een spaardepositoproduct pas gaat lopen op de dag van storting omdat dan pas de rente van een spaardeposito kan worden bepaald. De communicatie verliep weliswaar niet optimaal, maar van nalatigheid van de aangeslotene is de Commissie niet gebleken.

1. Procedure

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:

- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- de brief van Consument met het door hem ondertekende vragenformulier, zoals ontvangen op 11 augustus 2009;
- het verweer van Aangeslotene van 10 december 2009;
- de repliek van Consument van 4 januari 2010.

Aangeslotene heeft bij schrijven van 11 januari 2010 laten weten geen aanleiding te zien inhoudelijk op de repliek te reageren.

De Commissie heeft vastgesteld dat tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening niet tot oplossing van het geschil heeft geleid.

De Commissie heeft voorts vastgesteld dat beide partijen het advies als bindend zullen aanvaarden.

De Commissie heeft onder verwijzing naar artikel 16 lid 4 van haar Reglement besloten om uitspraak te doen op basis van de in haar bezit zijnde stukken.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:

Consument heeft sinds 8 augustus 2002 een spaarrekening met nummer 0 bij Aangeslotene. Op deze rekening, die een rentepercentage van 2,9 kende, stond een bedrag van € 135.000,-. Op 2 augustus 2009 liep de rentevastperiode af. Indien Consument voor laatstgenoemde datum over zijn saldo wenste te beschikken, zou hij opnamekosten verschuldigd zijn.

Op 27 augustus 2008 vond er een gesprek plaats tussen een adviseur van Aangeslotene en Consument. Consument heeft toen aangegeven dat er in november 2008 een bedrag van € 100.000,- bij een andere financieel dienstverlener vrij zou komen en hij dit bedrag graag op een spaardepositorekening bij Aangeslotene

wenste te storten. In navolging van dit gesprek is door de adviseur van Aangeslotene een depositorekening voor Consument geopend. Consument heeft nooit geld op deze rekening gestort, aangezien hij eerst het contract behorende bij de depositorekening van Aangeslotene wenste te ontvangen. Aangeslotene heeft daarop gemotiveerd laten weten daartoe niet bereid te zijn. Op 21 oktober 2008 heeft Consument voornoemd bedrag bij een andere financieel dienstverlener ondergebracht.

3. Geschil

3.1. Consument vordert vergoeding van de rente die hij over een periode van een maand gederfd heeft over de door hem te storten € 100.000,-, en die door hem wordt begroot op een bedrag van € 425,-. Consument vordert tevens een afschrift van het contract met betrekking tot de door hem overeengekomen spaardepositorekening met Aangeslotene.

3.2. Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslagen.

- Consument heeft een contract getekend ten behoeve van de spaardepositorekening. Hij heeft evenwel nooit een afschrift van het door hem getekende contract ontvangen van Aangeslotene, terwijl er wel een rekeningnummer voor hem is aangemaakt door Aangeslotene.
- Door het constant geharrewar met Aangeslotene, heeft Consument pas een maand later zijn geld bij een andere financieel dienstverlener ondergebracht en is hij een maand rente misgelopen.

3.3. Aangeslotene heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren aangevoerd.

- Consument haalt in zijn verhaal twee zaken door elkaar. Allereerst heeft Consument momenteel bij Aangeslotene een spaarrekening lopen. Daarnaast heeft Consument geïnformeerd naar de mogelijkheden om een spaardeposito te openen bij Aangeslotene waarbij de rente maandelijks op een rekening elders zou worden uitbetaald. Dat moet dan gaan om een spaardeposito met een looptijd van 1 maand waarbij de inleg en de rente na het verstrijken van de maand beschikbaar komen. Na het verstrijken van die maand dient de cliënt aan te geven of hij het vrijgekomen bedrag opnieuw wil vastzetten voor een maand (of een andere periode) of er over wil beschikken. Voor het daadwerkelijk effectueren van een spaardeposito dient de cliënt een bedrag in te leggen. Looptijd en rente worden dan conform de wens van de cliënt door Aangeslotene vastgelegd in haar systemen. Daarvan ontvangt de cliënt dan een schriftelijke bevestiging. Consument heeft echter nimmer opdracht gegeven de depositorekening te activeren.

4. Beoordeling

4.1. De Commissie overweegt dat een spaardeposito een spaarvorm is met een vaste termijn en een vaste rente, zoals geldend op het moment van inleg. Aangeslotene heeft, na het gesprek van haar adviseur met Consument een rekeningnummer beschikbaar gesteld ten behoeve van de te openen spaardepositorekening. De

schriftelijke bevestiging van de overeenkomst wordt pas verstrekt als het in te leggen geldbedrag daadwerkelijk is gestort. Consument verkeerde dan ook ten onrechte in de veronderstelling dat hij eerst een overeenkomst zou ontvangen met de geldende(rente)voorwaarden en pas daarna kon overgaan tot storting van het aangekondigde bedrag van € 100.000,-.

- 4.2. De Commissie acht het evenwel ongelukkig dat een kennelijke miscommunicatie tussen Consument en Aangeslotene ertoe heeft geleid dat de nodige vertraging is ontstaan. Consument wachtte immers op de reactie van Aangeslotene terwijl deze op haar beurt in afwachting was van het door Consument te storten bedrag. De Commissie heeft hierbij echter niet kunnen vaststellen dat een en ander te wijten is geweest aan een verwijtbaar handelen en/of nalaten van Aangeslotene. Inherent aan een spaardepositoproduct is immers dat de overeenkomst hiertoe pas gaat lopen als het geld door de rekeninghouder is gestort, waarna het bedrag onder de dan geldende (rente)voorwaarden door Aangeslotene wordt vastgezet. Wanneer Consument eerder tot storting was overgegaan, had hij dus ook eerder een afschrift van het contract ontvangen. Van een schending van de op Aangeslotene rustende zorgplicht is mitsdien geen sprake. De vordering van Consument komt reeds daarom niet voor toewijzing in aanmerking.

5. Beslissing

De Commissie beslist, bij wijze van bindend advies dat de vordering van Consument wordt afgewezen.